

Bhatrihari

Nitishatak satika

नितिशतक शतिका

Sanskrit-

Paper - Printed

N. A. (very old)

33 Folio

9.6" x 4.5"

Complete

नं १२५
अथ भर्तृहरि कृत नीतिशतक सटीक प्रारंभोऽयं.

भ-नी
१

श्रीगणेशायनमः॥ विघ्नेशंविघ्नहर्तारंगणाराजंनमाम्यहम् शारदांवरदांनौमिजाड्यापनुत्तयेतथा १
श्रीगोपालंनमस्कृत्यनत्तागुरुपरंपराम् भर्तृहरिणाकृतोग्रंथस्तस्यव्याख्यांकरोम्यहम् २ दिगिति
दशादिशाक्त तथाभूतभविष्यद्वर्तमानत्रिकालेषुचअनवच्छिन्नः अतएव अनंतः अंतोनास्तिचि-
न्मात्रमेवज्ञानंमूर्तिः स्वरूपंयस्य तथास्वानुभूतिः स्वस्यअनुभवः सएवसारांशोयस्यएतादृशंशांतं

दिक्कालाद्यनवच्छिन्नानंतचिन्मात्रमूर्तये स्वानुभूत्येकसारायनमःशांतायतेज-
से १

यत्तेजः ब्रह्मरूपं तस्मैनमः ग्रंथादौग्रंथमध्येग्रंथांतेमंगलमाचरणीयमितिशि-
ष्टाचारोक्ति अतोग्रंथकर्त्रामंगलंनमनात्मकंकृतं प्रयोजनमनुदिश्यनमंदोपिप्रवर्ततेएवंनीति
वर्तते तर्हि केनकारणेनग्रंथकृतस्तत्कारणंयेनवैराग्योत्पत्तिस्तद्विराति १ ॥ ६ ॥

श-

१

१

धिग्योगोद्दितीयाभवति अतोद्दितीयाविभाक्तिरुक्ता राजाविभ्रमशकेन स्वलब्धं फलं कस्यैचिद्वा
 ह्मणाय दत्तं तस्य फलस्य महिमायेन भाक्षितं स अमरो भवति मरणं नास्ति तत्फलं ब्राह्मणेन मन
 सि विचार्य बहूनां पालको राजा भर्तृहरिस्तस्मै दत्तं तेन भर्तृहरिणा स्वपत्नी प्रियतमा तस्यै दत्तं त
 यापि कश्चन जारस्तस्मै दत्तं जारेणापि स्वस्या प्रियाकाचपुंश्चली तस्यै दत्तं तत्फलं एकस्मिन् दिने

यांचिंतयामि सततं मयि सा विरक्ता साप्यन्यमिच्छति जनं सजनो ऽन्यसक्तः

पुंश्चली समीपे राजा दृष्ट्वा पश्चात् शोधः कृतः तावत्पूर्वापरं ज्ञात्वा पश्चाद्दैराग्येण निंदति अहं यां
 स्वास्ति यांचिंतयामि प्राणादधिकां सापि विरक्ता सा स्त्री अन्यजारं प्रियतमं इच्छति सोपि अन्यां पुं
 श्चलीं प्रियत्वेनेच्छति एवं मदर्थेपि काचन स्त्री मया सह संगो भवितव्यमिति मनसि संतुष्टिं मान

भ-नी

२

यिष्यति एवं न कश्चित्कस्यचिदस्यिः अतो निंदति सा पुंश्चली तां धिक् सजारः तं धिक् इयं मदीया
स्त्री इमां च धिक् अहमपि एतादृशो मूर्खः मां च धिक् इदं सर्वं मदनं कृतं जातमतो मदनं च धिक्
२ एवं ज्ञाते सति स्वस्मिन् मूर्खत्वं ज्ञातमतो मूर्खलक्षणानि वदति अस्तेति यः केवलं न जा-
नाति स अज्ञः मूर्खः स तु शिष्टेन युक्ता युक्तमुक्तं तच्छृणोति तथैव करोति अतः स रवेन आराधि-

अस्मत्कृते च परितुष्यति काचिदन्या धिक्तां च तं च मदनं च इमां च मां च २

अज्ञः स रवेन आराध्यः स रवतरमाराध्यते विशेषतः

तुं च शीकर्तुं शक्यः यस्तु

विशेषं युक्ता युक्तं जानाति स विशेषतः कदाचित्प्रपादादयुक्ते कर्मणि प्रवृत्तः सन् अपरेण निवा-
रितश्चेत् शृणोति स च अत्यंतं वशीकर्तुं शक्यः अधुना उभयोर्विलक्षणः अज्ञो न भवति पूर्णं ज्ञाता-

श-

१

२

पिनभवति शास्त्रे प्रवेशो नास्ति बहुश्रुततया सास्त्रिन्याडितं मन्यतया परस्य वचनं न शृणोति किं-
चित् ज्ञानलवेन दुर्विदग्धो गर्विष्ठस्तं वशीकर्तुं ब्रह्मापिन शक्तः इतरेषां कावार्त्ता ३ प्रसह्येति
अधुना मूर्खः सन् प्रतिनिविष्टचित्तस्तस्य चित्तमाराधितुं न शक्यं आराधनाभावे दृष्टान्तेन वदति

ज्ञानलव दुर्विदग्धं ब्रह्मापितं नरं नरं जयति ३ प्रसह्यमादि जुहरेन्मकरव
न्मदं दंष्ट्रांकुरात्समुद्रमपि संतरेत्प्रचलदूर्ध्वमालाकुलम्

मकरो नाम झ

षा विशेषस्तस्य वन्मे दंष्ट्रांकुरस्तस्मिन्मणिः समाणिः प्रसह्यबलात्कारेण निष्कासितुं शक्यः भ
वेत् मकरवन्मे मणोरभाव एव सोपिकालेन भावो भाविष्यति तथाच प्रचलंतीनां ऊर्ध्वीणां लह
रीणां मालाः समुदायास्तेराकुलं समुद्रमपि बाहुभ्यां संतरेत् तथाच कोपितं भुजंगं शिरसि

पुष्पवद्धारयेत् एतेअघटितादृष्टांताः कालेनभविष्यंति परंतु प्रतिनिविष्टआविष्टचित्तः
सन् यत्किंचित् मनसि धृतं न त्यजति कस्यापि वचनं न शृणोति तस्य मूर्खस्य चित्तमाराधितुं न श-
क्यं तातापि आविष्टचित्तः सन् यत्किंचित् करोति स्वहितं न जानाति सोऽपि मूर्खो नः पातिरेव यश्चारा-

भुजंगमपि कोपितं शिरसि पुष्पवद्धारयेन्न तु प्रतिनिविष्टमूर्खजनचित्तमारा-
धयेत् ४ लभेच्चसिकतासक्तैर्लभपियत्नतः पीडयन् पिबेच्च मृगतृष्णिकासक्तस-
लिलं पिपासादितः

वणदुर्योधनादयः ४ लभेदिति सिकतासक्तालुकासु-
तैर्लभयत्नतः प्रयासेन पीडयन् सन् कदाचिद् लभेत् तथाच तृषार्तः सन् मृगतृष्णिकासक्तसलिलं
कदाचित् पिबेत् कदाचित् तृष्णीं पर्यटन् सन् शशस्य विषाणं शृंगं प्राप्नुयात् एवमघटितघट-

स्तीसमदः निशितेन अंकुशेन तीक्ष्णेन वारयितुं शक्याः दंडेन गौरवभोगर्दभोगा भेषजेन
 औषधविधिनानियमेन व्याधिर्वा मंत्रप्रयोगैर्विषं वा एवं सर्वस्य शास्त्रविहितमौषधं निरस
 नप्रकारोस्ति परंतु मूर्खस्य मूर्खत्वं निरसनरूपं कुत्राप्यौषधं नास्तीति ११ साहित्यसंगीतस्य क

व्याधिर्मैपजसंग्रहैश्च विविधैर्मंत्रप्रयोगैर्विषं सर्वस्यौषधमस्ति शास्त्रविहितं
 मूर्खस्य नास्त्यौषधम् ११ साहित्यसंगीतकलाविहीनः साक्षात्पशुः पुच्छविषाण
 हीनः नृणं नखादपि जीवमानस्तद्भागधेयं परमं पशूनाम् १२ लानामनभि-

ज्ञः ज्ञानं नास्ति एवं भूतो यो नरः स पुच्छविषाणरहितः साक्षात्पशुरेव न हि यदा पशुस्तदा तेन नृणं
 भक्षणीयं तत्तु न नखादपि जीवत्यपि इदं तु इतरपशूनां परममुत्कृष्टं भागधेयमदृष्टम् १२ छ

प्र. नी
६

येषामिति येषां न विद्या न तपो न दानं न शीलं न सद्गुणं न दपि च न गुणः सत्वगुणो न धर्मो एवं भूता
ये मनुष्यास्ते अस्मिन् मर्त्यलोके सुविभारभूताः संतो मनुष्यरूपेण मृगा एव विचरन्ति १३ वर

येषां न विद्या न तपो न दानं न ज्ञानं न शीलं न गुणो न धर्मः ते मर्त्यलोके भूवि-
भारभूता मनुष्यरूपेण मृगाश्चरन्ति १३ वर पर्वतदुर्गेषु भ्रान्तं वनचरैः
सह नमूर्खजनसंपर्कः सुरेन्द्रभवनेष्वपि १४ शास्त्रोपस्कृतशब्दसुंदर
गिरः शिष्यप्रदेयागमाविरव्याप्ताः कवयो वसन्ति विषये यस्य प्रभो निर्धनाः

मिति पर्वतदुर्गेषु वनचरैः व्याघ्रादिभिः सह भ्रमणं वरमुत्कृष्टं परंतु मूर्खजनसंबंधः इन्द्रभवने
ष्वपि मास्ति १४ इति अज्ञानं दाप्रं अथ विद्वत्प्रशंसा व्याकरणाभिधानादिभिः शा

श.
१

६

स्त्रीरूपस्कृताः शिसिताः शब्दास्तैः सन्दरागीर्वाणीयेषां ते तथाच शिष्येभ्यः प्रदेयादत्ताः पाठिताः आ-
 गमावेदशास्त्राणिर्यैस्ते तथाच सर्वलोकेषु विख्याताः प्रसिद्धाः कवयः कवित्वं कुर्वणाः एवंभूता-
 विद्वांसो यस्य प्रभोर्विषये देशमध्ये वसन्ति अथच निर्धना धनरहिताः राजातान्नैव जानाति परां मृशान्

तज्जाड्यं वस्तुधाधिपस्य कवयो ह्यर्थे विनापीभ्वराः कुत्साः स्युः कुपरीक्षका हि
 मणयो यै रर्थतः पातिताः १५

गृण्हाति तत्त्वस्तुधाधिपस्य राज्ञः जाड्यं मौख्यं
 कवयस्तुस्तुधियः ते अर्थे विनापीभ्वराः समर्थाः यथा महा मणयो बहुमूल्यास्तैः कुपरीक्षकैः कुत्सि-
 तपरीक्षकैः अज्ञात्वा अर्थतो मूल्यतः पातिताः न्यूनमूल्याः कृताः तर्हि अयं दोषः परीक्षकाणां मणी-
 नां परीक्षकाः कुत्साः स्युः कुत्सिता एव न तु मणयः १५

६

७

हर्तुरिति भो नृपाः राजानः येषां विद्यारव्यमंतर्धनं वर्तते तान् प्रतिमानमहंकारं उ इक्षतत्यजतक-
 थं भूतं विद्यारव्यं धनं हर्तुः तस्करस्य यत् गोचरं न यानि तस्य दृश्यं न भवति पुनः कथं भूतं किं पपि
 अनिर्वचनीयं शंस्करं पुष्पाति पुष्टिं प्रापयति पुनः कथं भूतं सर्वदा सर्वकालेष्वपि अर्थिभ्यः शि

हर्तुयाति न गोचरं किं पपि शं पुष्पाति यत्सर्वदा ह्यर्थिभ्यः प्रतिपाद्यमानमनिशं
 प्राप्नोति वृद्धिं पराम् कल्याणं तेष्वपि न प्रयाति निधनं विद्यारव्यमंतर्धनं येषां तान्
 प्रतिमानमु इक्षत नृपाः कस्तैः सह स्पर्धते १६

अर्थिभ्यः प्रतिपाद्यमानं दत्तं पराम्
 तृष्णां वृद्धिं प्राप्नोति पुनः कल्याणं तेष्वपि निधनं नाशं न प्रयाति न प्राप्नोति एतादृशं येषां मंतर्धनं तैः
 सह कः स्पर्धते स्पर्धां करोति १६

अधिगतेति अधिगतः प्राप्तः परमार्थीयैः तान्मतिमामवस्थाः तेषामपमानंभाकुरु तान्मनिल
 स्मीः लघुत्वापिवलक्ष्मीस्तान्नैव संरुणाद्दि रोहं न शक्नोति अत्र दृष्टान्तः अभिनवासं दराय
 दजललेखातयाश्यामायमानानि गंडस्थलानि येषां ते एवं भूतानां वारणानां गजानां विसर्तंतुः क-

अधिगतपरमार्थान् पंडितान् मावमंस्थास्तृणमिव लघुलक्ष्मीर्नैव तान्संरुणाद्दि
 अभिनवमदलेखाश्यामगंडस्थलानां न भवति विसर्तंतुर्वारणं वारणानाम् १७
 अंभोजिनीवननिवासविलासमेव हंसस्य हंति नितरां कुपितो विधाता मलकेसर

तंतुः किं वारणं भवति रोहं न शक्नोति अतः पंडितानां अवज्ञानकर्तव्येत्यर्थः १७ यो यस्य साभाधिकः
 स दुष्टस्तं गुणं न कोपि हर्तुं शक्नोति अत्र दृष्टान्तः अंभसोजाताः कमलिन्यः तासां वनंतं न निवासः वस

ति स्थानं तेन विलसदंभः एतादृशं हं सस्य विलासं विधाता ब्रह्मा नितरा मत्यंतं कुपितश्चेत् विला-
समेव हंति न तु दुग्धजलयोर्भेदविधौ याप्रसिद्धा वैदग्ध्यं चातुर्यं तस्य कीर्तिः तां ब्रह्मापि हर्तुं न स-
मर्थः तत्र इतरेषां कावार्त्ता १८ केयूरेति केयूराः बाहुभूषणानि चंद्रवदुज्ज्वलाः मुक्ताफलानां हा-

न तस्य दुग्धजलभेदविधौ प्रसिद्धा वैदग्ध्यकीर्तिमपहर्तुमसौ समर्थः १८ केयू-
रानविभूषयंति पुरुषं हारानचंद्रोज्ज्वलानस्नानं न विलेपनं न कुसुमं नालं कृ-
ता मूर्द्धजाः

राः शब्दं स्नानं विलेपनं गंधादिकं कुसुमं पुष्पं च अलंकृताः सज्जीकृ-
ताः धूपिताः मूर्द्धजाः केशाः एते पदार्थाः पुरुषं न भूषयंति यदा मौर्यं पुरुषस्य अस्ति तदा एभिः किं
भूषणं भवति तर्हि किं एकावाक् सम्यक् प्रकारेण अलंकरोति शोभयति सापिवाक् या संस्कृता पुरु-

येषां धार्यते सकलविभूषणानि क्षीयन्ते एकं वाग्भूषणं न क्षीयते अतः सततं सार्वकालं वाग्भूषण
मेव भूषणम् १९ विद्येति पुरुषस्य विद्याव्यतिरिक्तं धनं तद्धनं न भवति तत्क्षीयते तत्स्करादिभि
र्नीयते गोप्यं न भवति अतो विद्यानाम धनं तत्समीचीनं बहुगुणं कथं भूतं विद्यारस्य धनं नरस्य अ

वापयेका समलं करोति पुरुषं या संस्कृता धार्यते क्षीयन्ते खलु भूषणानि सततं वा
ग्भूषणं भूषणम् १९ विद्यानाम नरस्य रूपमधिकं प्रच्छन्नं गुप्तं धनं विद्याभोग
करीयशः स्वरस्य करी विद्यागुरूणां गुरुः

धिकं रूपं करोति तथान् प्रच्छन्नं गुप्तं
धनं भवति विद्याभोगकरी भोगान् करोति यशः कीर्तिं स्वरं करोति विद्यागुरूणां गुरुः स्फुटगुर
वः सर्वविद्यासंपूर्णं प्राप्तं प्रष्टुं आयाति सप्राज्ञः गुरूणामपि गुरुः अथ च गुणा विहित सुपरिज्ञा

म. नी
९

तीतिगुरुरितिगुरुपदव्याख्यानं अतो हितकर्त्री विद्यैव विदेशगमने विद्याबन्धुजनः विदेशोयेजना
स्ते विद्यया बन्धुजना एव भवन्ति विद्यापरं दैवतं राजसू पूजिता येषां विद्या ते राज्ञां सभायां पूजिता भ
वन्ति तथा धनाढ्याः पूजितान भवन्ति अतो विद्याहीनो यः सः पशुरेव २० क्षांतिरिति दोहिनां

विद्याबन्धुजनो विदेशगमने विद्यापरं दैवतं विद्याराजसू पूजितान हि धनं वि
द्याविहीनः पशुः २० क्षांतिश्चेद्वचनेन किं किमरिभिः क्रोधोस्ति चेद्देहिनां ज्ञाति
श्चेदनलेन किं यदि सह हि ज्यौषधैः किं फलम्

प्राणिनां यदि क्षांतिः क्षमावर्तते न
राज्ञां त्ववचनेन किं प्रयोजनम् तथान्वक्रोधोस्ति तर्हि अरिभिः शत्रुभिः किं ज्ञातिश्चेदनलेन अ
ग्निना किं दायादाः सहजारय इति वर्तते ज्ञातयो यदा भिरादि पुरुषवदन्ति ते नैव दाहो भवति अ

श.
१

९

मेः किं प्रयोजनम् यदि सहस्रस्वावर्तते तदा दिव्यौषधैः किं फलं प्रयोजनं स सहस्रसर्वहितं
 करोति यदि दुर्जनाः सन्ति तदा सर्पैः किं सर्पाः दंशविशेषेण मारयन्ति तथा दुर्जना अपि छिद्रान्वेष
 णेन मारयन्ति यदि अतवद्यासंहरासंपूर्णा विद्यास्ति तदा धनैः किं यदि ब्रीडालज्जा असत्कर्मसु

किं सर्पैर्यदि दुर्जनाः किं मुधनैर्विद्यानवद्या यदि ब्रीडाचेत्किमुभूषणैः सुकविता यद्य
 स्ति राज्येन किम् २१ दाक्षिण्यं स्वजने दद्यात् परजने शाक्यं सदा दुर्जने प्रीतिः साधुजने
 नयोनृपजने विद्वज्जने धार्जवम् शौर्यं शत्रुजने क्षमा गुरुजने नारीजने धूर्तता येनै
 वंपुरुषाः कलासु कुशलास्तेष्वेव लोकस्थितिः २२ वर्तते तदा तदेव भूषणं इतरं भूषणैः

किं यदि सुकविता चातुर्यमस्ति तदा राज्येन किम् २१ दाक्षिण्यमौदार्यमितराणि पदानि स्पष्टानि २२

सत्संगतिः पुंसां किं न करोतीति कथय वदत किं धियः बुद्धेर्जाड्यम् यौ रर्ध्वं मंदतां हरति पापं दूरीक
रोति चेतः प्रसादयति स्वच्छं करोति सर्वादिस्तु कीर्तितनोति विस्तारयति २३ २४ सूत्ररिति

जाड्यं धियो हरति सिंचति वाचि सत्यं मानो न्नति दिशति पापं यपा करोति चेतः प्रसाद
यति दिक्षु तनोति कीर्तिं सत्संगतिः कथय किं न करोति पुंसाम् २३ जयंति ते स्तु
कृतिनो रससिद्धाः कवीश्वराः नास्ति येषां यशः काये जरा मरणं जंभयम् २४ सूनुः
सच्चरितः सती प्रियतमा स्वामी प्रसादो मुखः स्निग्धं मित्रमवंचकः परिजनो निःकू
शलेशं मनः

सूनुः पुत्रः सच्चरितः सहजः सती प्रियतमा स्वामी प्रसादो मुखः स्निग्धं स्नेह युक्त
मवंचकः परिजनः स्वकीयजनसमुदायः निःकूलं आधिरहितं स्वस्थं मनः आकारो रुचिरः स्थि

रश्च विभवः सामर्थ्यं विद्यया अवदानं शोभितं मुखमिति एते प्रदार्था विष्ट परिहारिणि स्वर्गवासि
 नीष्ट दहरी नारायणे तुष्टे प्रसन्ने सति देहिना पुरुषेण प्राप्यते २५ प्राणाद्यातानि वृत्तिः परधन हरणे
 संयमः चित्तस्थ निश्चयनं सत्यं वाक्यं यथा काले शक्त्यादानं परेषां सुवतिजनकथा मूकभावः

आकारो रुचिरः स्थिरश्च विभवो विद्यावदानं मुखं तुष्टे विष्ट परिहारिणी दहरी संप्रा
 प्यते देहिना २५ प्राणाद्यातानि वृत्तिः परधन हरणे संयमः सत्यं वाक्यं काले शक्त्या
 प्रदानं सुवतिजनकथा मूकभावः परेषाम् तृष्णा स्तोतो विभंगो गुरुषु च विनयः
 सर्वभूतानुक्तं पासामान्यः सर्वशास्त्रेषु पहत विधिः श्रेयसा मेव पंथाः २६

तृष्णा लक्षणं स्तोत स्तस्य विभंगः आशा प्रवाह विवर्तनं गुरुषु विनयः नमस्तं सर्वभूतेषु अनुक्तं

भ. नी.
११

श.
१

पाकृषा एतेपदार्थाः सर्वशास्त्रेषु सामान्यतः बाहुल्येन अनुपहृतविधिः न त्यक्तो विधिर्मया दा
एवंभूतः श्रेयसांपुण्यानां एषाः पन्थामार्गः प्रोक्तः २६ नीचैः क्षुद्रैर्विघ्नभयेन यत्किंचित्कर्मन प्रा
रभ्यतेन अनुष्ठीयते मध्यस्थाः आदौ प्रारंभं कृत्वा पश्चाद्विघ्नविहता बाधिताः संतः कार्ये तथैव

प्रारभ्यतेन खलु विघ्नभयेन नीचैः प्रारभ्य विघ्नविहता विरमंति मध्याः वि
घ्नैः पुनः पुनरपि प्रतिहन्यमानाः प्रारभ्य उत्तमजनानपरित्यजंति २७

परित्यजंति उत्तमजनास्तु यदा रज्यं कार्यं तस्मिन् पुनः पुनः विघ्नैर्न प्रतिहता अपि न परित्यजं
ति २७ श्रीगोपालकृष्णो विजयते ६ ६ ६ ६

११

असंतो दुष्टानाभ्यर्थाः नयाचनीयाः कृशधनः अल्पधनः सुहृदपिनयाच्यः सर्वेषां प्रियान्या
 य्याविध्युक्तावृत्तिः असुभंगे प्राणभंगेऽपि मलिनं पापमस्ककरं नैव करोति विपदि आपत्तौ उच्चैः
 स्थेयं महत्पदे स्थितो भवति स्वगौरवं न त्यजति महतां पदमनु विधेयं यथा महान्तो स्वपदे स्वस्थानी

प्रियान्याय्यावृत्तिर्मलिनमस्कभंगेऽप्यस्ककरं त्वसंतो नाभ्यर्थाः सुहृदपिनयाच्यः
 कृशधनः विपुद्युच्चैः स्थेयं पदमनु विधेयं च महतां सतां केनोद्दिष्टं विषममसि
 धाराव्रतमिदम् २८

महत्त्वेन स्थिताः तथैव अयमपि अनुकरोति इति विषमं असिधाराव्रतं नैष्ठिकव्रतं सतां केनोपदि
 ष्टं न केनापि उपदिष्टं अयं सतां स्वाभाविको गुण इत्यर्थः इति विद्वत्प्रशंसा २८ ७ ७

मं नी
१२

अथ मानशौर्यमशंसा क्षुत्क्षामोपि क्षुधया क्षामः हीनसत्वोपि जस्या कृशोपि शिथिलप्रायोपि एवं
कृष्टादशां आपन्नः प्राप्तो विविपन्नदीधिरपि निस्तेजोपि प्राणेषु नश्यत्स्वपि मरणसमयं प्राप्तोपि एवं जा
ने साति स्तुधानाशार्थं केसरी सिंहः किं जीर्णं तृणमस्ति भक्षयति कथं भूतः केसरी मत्तश्च ते इभेंद्राश्च तेषां

क्षुत्क्षामोपि जरा कृशोपि शिथिलप्रायोपि कृष्टादशां आपन्नोपि विविपन्नदीधितिर्
पि प्राणेषु नश्यत्स्वपि मत्तेभेंद्रविभिन्नकुंभकवलयसौकवद्ध स्मृहः किं जीर्णं तृणम
तिमानमहतामग्रे सरः केसरी २९

विभिन्नाः विदारिताः कुंभाः गंडस्थलानि तेषां ये मांस
कवलास्तेषां प्रासाक्तेषु बद्धा स्मृहा येन पुनः कथं भूतः मानेन अभिमानेन महंतः तेषां मध्ये अग्रे सरः अ
ग्रगण्यः अहंकारसुक्तः एवं सिंहवत् अहंकारवान् पुरुषार्थी पुरुषोपि क्षुद्रं कार्येन अवलंबते २९

श
१

१२

स्वल्पमिति स्वल्पं स्नायुवसाद्यंतर्ह्यतव स्तेषां अवशेषं अंशमात्रं तदपि मालिनं निर्मोसं मांसं राहितं
 एवं भूतमपि गोः वृषस्य अस्थिश्चालब्ध्या प्राप्य संतोषमेति परंतु तत्तस्य शनः क्षुधा शांत्यर्थं न भवति
 सिंह स्कजं बुकमं कंसमीपमागतमपि त्यक्त्वा द्विपं हस्तिनमेव निहंति एवं सर्वे जनः कृच्छ्रं कष्टं प्रा

स्वल्पं स्नायुवसावशेषमालिनं निर्मोसमप्यास्थिगोः श्चालब्ध्या परितोषमेति न तु त
 तस्य क्षुधा शांतये सिंहो जंबुकमं कमागतमपि त्यक्त्वा निहंति द्विपं सर्वं कृच्छ्र-
 गतोपि चांछति जनः सत्त्वानुरूपं फलम् ३० लांगूलचालनमधश्चरणवपातं-
 भूमौ निपत्य च दनोदरदर्शनं च सोपि सत्त्वानुरूपं सामर्थ्यानुरूपं फलं प्राप्नोति ३०

श्चापि ङदस्य पिंडं यासंददाति तस्य पुरतः लांगूलस्य पुच्छस्य चालनम् तथा च अधश्चरणव

भः नी
१३

पातंचरणानां पतनम् तथा च भूमौ निपत्य पतित्वा वदनोदरयोर्दर्शनं दर्शयति एवं कुरुते गजपुंग-
वः गजश्रेष्ठः हस्तीधीरं विलोकयति चाटुशतैः प्रियवचनशतैः प्रार्थितः सन् भुंक्ते एवं क्षद्रज-

श्चापि ङ्दस्य कुरुते गजपुंगवस्तु धीरं विलोकयति चाटुशतैश्च भुंक्ते ३१ प-
रिवर्त्तिनिसंसारे मृतः को वान जायते स जातो येन जातं न याति वंशः समुन्नति-
म् ३२ कुक्कुमस्तव कस्येव ह्ये गती स्तोमनस्विनाम् मूर्ध्नि वा सर्वलोकस्य वि-
शीर्येत वने यवा ३३ संत्यज्येऽपि बृहस्पतिप्रभृतयः संभाविताः पञ्चशस्तान्
त्येषां विशोषविक्लमरुचीराहुर्न वै रायते

नः मानहीनस्थले अवमानतोऽपि पुनः पुनः
याचयत्येव धीरः प्रार्थितोऽपि नैव आयाति मानपुरः सरंगृण्हातीत्यर्थः ३१ ३२ ३३ बृहस्पतिप्र-

श-
१

१३

भूतयः पंचशः संभाविताः महान्तः सन्ति तान्प्रति एष राहुः विशेष विक्रमरुचिः सन्नवैरायते
नवैरं करोति पर्वणि दिनेश्वरः सूर्यः निशाघ्राणेश्वरश्चंद्रः इमौ द्वावेव भास्वरौ तेजस्करावपिग्र-
सते कथं भूतो राहुः दानवपतिः शीर्षावशोषीकृतः अतो भ्रान्तः एवमिमुक्तं वैरिण्यवशेषम्

द्वावेव ग्रसते दिनेश्वरनिशाघ्राणेश्वरौ भास्वरौ भ्रान्तं पर्वणि पश्य दानवपतिः शी-
र्षावशोषीकृतः ३४ वहति भुवमश्नेणी शेषः फणा फणकस्थितां कमठपतिना म-
ध्ये पृष्ठं सदा सविधार्यते तमपि कुरुते क्रोडाधीनं पयोधिरनादरात् अहह म-
हतांनिः सीमानश्चरित्रविभूतयः ३५

नस्थेयंनिः शेषः कर्तव्यः ३४ शेषः भुवन-
श्नेणीं फणा फणकस्थितां फणामंडलस्थितां वहति सशेषः कमठपतिना कूर्मेण पृष्ठमध्ये सदाधार्य

ते तं कूर्मं पयोनिधिः समुद्रः अनादरात् भोजो वराहस्तदधीनं कुरुते एवं महतां चरित्रविभूतयः
निःसीमानः मर्यादां अतिक्रान्ता अतिशायिता अनेन महतां सामर्थ्यं निःसीम्य परिमितमिति सूचि-
तं १५ तुषाराद्रेः हिमालयस्य सूतोः पुत्रस्य समदमधवन् मुक्तकुलिशप्रहारैर्मदेन युक्तो मधवान् इन्द्र-

वरं पक्षच्छेदः समदमधवन् मुक्तकुलिशप्रहारैरुद्धच्छुद्धहलदहनोद्धारगुरुभिः तुषा-
राद्रेः सूनोरहहपितरि कुशविचशेन चासौ संपातः पयसि पयसां पत्युरुचितः १६

स्तेन मुक्तकुलिशप्रहारास्तैः पक्षच्छेदः वरं श्रेष्ठः कथं भूतैः उद्धृष्टः बहलदहनस्य उद्धारस्तैर्गुरु-
भिः पृथुभिः एवं भूतैः खड्गप्रहारैः कस्मिन्मतिपितरि हिमाद्रौ कुशविचशे पक्षच्छेदेन कुशयुक्ते स-
तितं पितरं त्यक्त्वा पयसां पत्युः समुद्रस्य पयसि उदके संपातः भयेन पतनमुचितं न १६ छ.

यदचेतनोपि सूर्यकांतः सवितुः सूर्यस्य पादैः किरणैः स्पृष्टः सन् प्रज्वलति एवं सति सचेतनो तेज-
स्वी पुरुषः परकृतविकृतिं विकारं कथं सहते न सहतेत्यर्थः १७ सिंह इति शिशुरपि सिंहः मदेन

यदचेतनोपि पादैः स्पृष्टः प्रज्वलति सवितुरिनकांतः तच्चेजस्वी पुरुषः परकृ-
तविकृतिं कथं सहते १७ सिंहः शिशुरपि निपतति मदमालिन कपोलमि-
त्तिषु गजेषु प्रकृतिरियं सत्त्ववतां नखलु वयस्तेजसो हेतुः १८

मालिनाः कपोलमिन्तयो येषां तेषु गजेषु निपतति इयं सत्त्ववतां प्रकृतिः सभाषः अतः खलु नि-
श्चयेन तेजसां हेतुः नवयः १८
इति मानसौ र्यपशंसा सभाषा

भ. नी.
१५

जातिः स्वजातिः रसातलं यातु गच्छतु गुणाः सद्गुणास्तेषां गणः समुदायः रसातलस्यापि अधः गच्छताम् शीलं सहृदयं शैलं तदात्पर्वतं तदात्पततु अभिजनः स्वजनः वह्निना दह्यतां शौ

श.
१

जातिर्यातु रसातलं गुणा गणस्तस्याप्यधो गच्छतां शीलं शैलं तदात्पततु अभिजनः स दह्यतां वह्निना शौर्यैर्वैरिणि वज्रमाशक्तनिपतत्त्वर्थो स्तनः केवलं ये नैकेन विना गुणास्तृणलवप्रायाः समस्ता इमे ३९

येन यानितुं न शक्यते
अत्र स्तद्वैरी शौर्येन स्मिन् वज्रं आशक्तं शीघ्रं निपततु एवं सर्वस्य हानिर्भवतु परंतु नः अस्माकं केवलं मुख्यः अर्थः द्रव्यं अस्तु किमर्थं येन केन अर्थेन विना पूर्वोक्तगुणास्तृणलवप्राया भवन्ति ३९ ध

१५

सामर्थ्ये सतियानि पूर्वैर्इन्द्रियाणि तान्येव संतित देवकर्म बुद्धिरपि सा एव कीदृशी अप्रतिहता
नाशं न प्राप्ता वचनमपि तदेव वक्तुं शक्तिः एवं सर्वथा ऽ पूर्वमस्ति परंतु एकः अर्थः द्रव्यंतस्य ऊ

तानीन्द्रियाणि सकलानि तदेव कर्म सा बुद्धिरप्रतिहता वचनं तदेव अर्थोऽपि
णा विरहितः पुरुषः स एव त्वन्यक्षणेन भवतीति विविचित्रमेतत् ४० यस्या
स्ति चित्तं स नरः कुलीनः स पंडितः स श्रुतवान् गुणज्ञः स एव वक्ता स च दर्-
शनीयः सर्वे गुणाः कांचनमाश्रयंति ४१

ष्मातेन विरहितः शून्यः स एव पुरुषः अन्यक्षणेन भवतीति विविचित्रमाश्रयम् ४० ४१

दौर्मैव्यानृपतिर्विनश्यतियतिः संगोत्कृतो लालनाद्विप्रो नध्ययनात्कुलं कु
 तनयाच्छीलं रवलोपासनात् हीर्मद्यादनवेक्षणादपि कृषिः स्नेहः प्र
 वासाश्च यात् मैत्रीचाप्रयणात्स मुद्गिरनयात्यागात्प्रमादाद्भूतम् ४२ दा
 नं भोगो नाशस्ति स्त्रोगतयो भवंति वित्तस्य योनददाति न भुंक्ते तस्य नृती
 यागातिर्भवति ४३ मणिः शाणो ह्रीदः समराविजयो हेति निहतो मदक्षी
 णो नागः शरदिसरितः श्यामपुलिनाः कलाशेषश्चंद्रः सरतमुदितावा
 लललनाननिम्नाशोभंते गलितविभवाश्चार्थिभुजनाः ४४ ४५ ४६

४२

४३

४४

४५

४६

४७

४८

४९

५०

परिक्षीणोति कश्चित्सुरुषः क्षीणः सन् यवानां प्रसृतये तुषाय स्पृहयति स्पृहां करोति स ए
 व पश्चादग्रे लक्ष्म्या संपूर्णः सन् इमां धारित्रीं तृणसमां गणयति अतः धनितां अनैकां त्यादेक
 स्थिते रभावाद् अवस्था अर्थेषु प्रयोजनेषु गुरुलघु तथा वस्तुनि प्रथयति संकोचयति चापदाकाले

परिक्षीणः कश्चित्सृहयति यवानां प्रसृतये स पश्चात्संपूर्णो कलयति ध
 रित्रीं तृणसमाम् अतश्चानैकां त्याद्गुरुलघु तयार्थेषु धनिनामवस्था व-
 स्तूनि प्रथयति च संकोचयति च ४५ ६ ६

न अवस्थायाः गुरुत्वं भवति तदा गुरुत्वमेवेच्छति यदालघुत्वमेवांगीकरोति तदा कालपर
 त्वेन अवस्थाभेदो भवति ४५ श्रीरुष्णाय नमः ६ ६

हे राजन् यद्येनांसिति धेनुं दुधुक्षसि दोग्धु मिच्छसितेन कारणेन अद्य अधुना इमं यजालोकं
वत्समिव पुषाणपोषयेति तस्मिन्लोकवत्से सम्यक् परिपोष्यमाणो सति तदा इयं भूमिः क
ल्पलतेव अनिशं सार्वकालं नानाफलैः फलति फलं दास्यति ४६ कुत्रचिदव्ययं सर्वत्र वक्तव्यं

राजन् दुधुक्षसि यदि सिति धेनुमेनां तेनाद्यवत्समिव लोकममुं पुषाण त
स्मिन् सम्यगनिशं परिपोष्यमाणो नानाफलैः फलति कल्पलतेव भूमिः ४६
सत्यानृतान्तरुषाप्रियवादिनी च हिंसा दयालुरपि चार्थपरा वदन्या

कुत्रचित्सत्यासत्यत्वेन अनृता अनृतत्वेन परुषाकाठिन्येन मृदुवादिनी मधुरभाषणे
न हिंसा हिंसया दयालुः कृपालुत्वेन अर्थपरा अर्थग्रहणेन वदान्या दातृत्वेन नित्यव्यया

यस्य यन्नियमितं तेन तदैव प्रचुरं नित्यधनानामागमनं तेन एवं नृपतेः राक्षः नीतिः कर्तव्य
ता अनेकरूपा यथा वारांगना वेश्या नाना वेषान् करोति तथा नीतिरपि नानारूपा भवति ४७
४८ धान्ना ब्रह्मणा यत् निजे स्वकीये भालपट्टे स्तोकमल्पं महत् बहु धनं लिखितं तदेव पुरु

नित्यव्यया प्रचुरं नित्यधनागमाच्च वेश्यांगनेव नृपनीतिरनेकरूपा ४७
आज्ञा कीर्तिः पालनं ब्राह्मणानां दानं भोगो मित्रसंरक्षणं च येषामेतेषु
गुणान् प्रवृत्ताः कोऽर्थस्तेषां पार्थिवोपाश्रयेण ४८ यद्वा भानिजभालपट्टलि
खितं स्तोकं महद्वा धनं तत्प्राप्नोति मरुस्थलेऽपि नितरां मेरौ ततो नाधिकम्

षः मरुस्थले निजुलदेशे मेरौ च सुवर्णाद्रौ नितरां निश्चयेन प्राप्नोति अतस्त्वं धीरो भव वित्त

वत्स द्रव्यादयेषु कृपणां दीनां वृत्तिवर्तनं जीवनं वा वृथामा कृत्यामा कुरु अत्र दृष्टान्तं पश्य

तद्दीरो भवविच वत्स कृपणां वृत्तिं वृथामा कृत्याः कूपे पश्य पयोनिधावपि
 घटो गृणहा चितुल्यं जलम् ४९ त्वमेव चातकाधारो सीति केषां न गोचरः
 किमं भोदवरास्माकं कार्पण्योक्तिः प्रतीक्ष्यसे ५० रेरेचातकसावधानमन
 सामिन्नस्य णं श्रूयतामं भोदा बहवो हि संति गगने सर्वेऽपि नैतादृशाः केचिद्
 हि भिराद्रयं विवेकधांगर्जेति केचिद् दूथायं यं पश्यसि तस्य तस्य पुरतो मा भू-
 हि दीनं वचः ५१

कूपे अथवा पयोनिधौ सपुद्रेघरः तुल्यं वा वत्स माणं जलं गृ-

गृणहा

४९

५०

५१

छ

छ

छ

छ

५२ ५३ जाड्यमिति गुणिनां गुणः यः दुर्जनैर्न अंकितः सकोनामभवेत् नास्त्येव तत्
कथम् न्हीमतिलज्जावति पुरुषे जाड्यं मौर्यं स्थापयन्ति व्रतरुचौ स धुव्रतधारणो दंभः गण्य

अथ दुर्जनप्रशंसा अकरुणत्वमकारणविग्रहः परधने परयोषिति च स्पृ
हा सज्जनबंधुजनेषु सहिष्णुता प्रकृतिसिद्धिदि हि दुरात्मनाम् ५२ दुर्जनः
परिहर्तव्यो विद्यया भूषितोऽपि सन् मणिनालंकृतः सर्पः किमसौ न भयंकरः
५३ जाड्यं न्हीमति गण्यते व्रतरुचौ दंभः शत्रौ कैतवं भूरेनिर्घृणता मुनी वि
मतिता दैन्यं प्रियालापिनि

ते शत्रौ शत्रुचिष्यतायां कैतवं प्रतारणम् भूरेनि
र्घृणतानिर्दयत्वम् मुनी मौने विमतिता प्रसाराहित्यं वक्तुं न जानाति प्रियालापिनि प्रिया व

क्तरिदैन्यदारिद्र्यं तेजस्विन्यवलिप्तता वक्तरिमुखरतावाचालता स्थिरेपुरुषे अशक्तिः एवं स

तेजस्विन्यवलिप्ततामुखरतावक्तर्यशक्तिः स्थिरेतत्कोनामगुणोभवेत्सगुणिनां
यो दुर्जनैर्नोक्तिः ५४ लोभश्चेदगुणेन किंपिशन्नतायद्यस्ति किं पातकैः सत्यं चे
त्तपसा च किं शक्तिमनोयद्यस्ति तीर्थेन किम् सौजन्यं यदि किं गुणैः स्वमहिमायद्य
स्ति किं मंडणैः सद्विद्यायद्यस्ति किं जनैः परयशोयद्यस्ति किं मृत्युना ५५ शशीदिवस
धूसरोगालितयौवनाकाभिनीसरोविगतचारिजं मुखमनक्षरस्वाकृतैः प्रभुर्धनप
रायणः सततदुर्गतः सज्जनो नृपांगणगतः खलोमनसिसप्तशल्याभिमे ५६

वैष्णविगुणेषु दोषारोपो दुर्जनैः क्रियते एवं दुर्जनैर्नोक्तिः न निन्दितः इत्थंगुणो नास्ति ५४ ५५ ५६

चंडकोपाना पुत्राणां भूभुजां राज्ञां कश्चिदात्मीयः प्रियः अहो न भवति यथा पावको मिहो तारं हो
मकर्त्तारमपि जुह्वानं होमसययेपि स्पृष्टः सन् दहति ५७ यदा सेवकेन मौनं धृतं तदा मूकः प्रवच-

न कश्चिच्चंडकोपाना मात्मीयेनाम भूभुजाय होता रथापि जुह्वानं स्पृष्टो दहति
पावकः ५७ मौनान्मूकः प्रवचनपटुश्चाटुलोजल्पको वा धृष्टः पार्श्वे वसति च तदा
दूरतश्चाप्रगल्भः सांत्वाभीरुर्यदि न सहते प्रायशो नाभिजातः सेवाधर्मः पर
मगहनो योगिनामप्यगम्यः ५८

न पटुश्चेत्चाटुलः वाचालः अथ राजल्याकः यत्किं
निददति पार्श्वे स्थितः सन्धृष्टः दूरतो भवति तदा प्रगल्भः सांतिः क्षमा धृतान्चेद्भीरुः भयभीतः यदि न स
हते तदानाभिजातः मूर्खः अप्रयोजकः एवं प्रायशः सेवाधर्मः परमगहनः कठिनः योगिनामपि अगम्यः कर्तुं
मशयकः ५८

नीचस्य स्फुटजनस्य गोचरगतैः समीपवर्तिभिः पुरुषैः कैः सुखमास्यते उपविश्यते कथं भूतस्य नीचस्य
उद्भासिता रिवलस्वलस्य उद्भासिताः प्रगटीकृताः अखिलाः समस्ताः स्वलायेन बलत्वं प्रगटीकृतं पुनः प्रा-
कृ पूर्वजाता इदानीं विस्तृता निजा स्वकीया अधमकर्मणां वृत्तिर्येन एवं सति देवात् अदृष्टवशात् प्राप्तः

उद्भासिता रिवलस्वलस्य विस्तृत्स्वलस्य प्राज्ञात् विस्तृत निजा अधमकर्मवृत्तेः देवा दवाप्त
विभवस्य गुणद्विषोऽस्य नीचस्य गोचरगतैः सुखमास्यते कैः ५९ आरंभगुर्वीक्षवि-
णीक्रमेण लब्धीपुरा हृदि मतीच पश्चात् दिनस्य पूर्वार्द्धे परार्द्धे भिन्ना छायेव मैत्रीस्व-
लसज्जनानाम् ६० भवोयेन पुनः कथं गुणान्स दुणान् द्विषतीति गुणद्विषस्य गुणद्विषः एवं भूत

गुणस्य प्राप्तवैभवस्य समीपे कैरपि सुखेन नैव उपविशितुं शक्यते अथ वा स्वसं प्राप्यते ५९ ६०

मृगमीनसज्जनानां तृणजलसंतोषविहितवृत्तीनाम् लुब्धकधीवरपि
 शत्रूनिष्कारणवैरिणोजगति ६१ इति दुर्जनप्रशंसा अथ सज्जनप्र-
 शंसा वांछासज्जनसंगमे परगुणोपपत्तिर्गुरौ नम्रताविद्यायाव्यसनं
 स्वयोषितिरतिलोकापवादाद्वयम् भाक्तिः शूलिनिशक्तिरात्मदमने सं-
 सर्गमुक्तिः खलैष्वेतेषु वसन्ति निर्मलगुणास्तेभ्यो नरेभ्यो नमः ६२ विप-
 दिधैर्यमथाभ्युदये क्षमा सदसि वाक्पटुतायुधिविक्रमः यशसि चाभि-
 रतिर्व्यसनं श्रुतौ प्रकृतिसिद्धमिदं हि महात्मनाम् ६३

६१   ६२   ६३   छ   छ   छ   छ   छ   छ

श.
१

29

गुणः ६४ ६५

६६ संतसेति एकमेवजलं तत्संसर्गतः अनेकगुणं भवति तद्यथा संतसायसि संतसेलोहेसि
संचेत्ययसोनामापिन जायते अभाव एव तदेवजलं नलिनीपत्रोस्थितं मुक्ताकारतयाराजते तदेव

संपत्सु महतां चित्तं भवत्युत्पलकोमलम् आपत्सु च महाशैलशिला संघातक
केशम् ६६ संतसायसि संस्थितस्य पयसोनामापिन जायते मुक्ताकारतया त
देव नलिनीपत्रोस्थितं राजते स्वात्यांसागरशक्तिमध्यपतितं तन्मौक्तिकजा
यते प्रायेणाधममध्यमोत्तमगुणाः संवासतो देहिनाम् ६७ जलं साती महानक्ष-

त्रे मेघात्सागरे पतितम् तदापिशुक्तिका मध्यगतं चेत् मुक्ताफलं जायते एवं प्रायेण प्रायशः पुरु
षस्य उत्तममध्यमाधमगुणाः संसर्गतौ जायन्ते ६७ ६७ ६७

६८ नम्रत्वेनोन्नमंतः उच्चामान्याभवंति स्वान् स्वकीयान् गुणान् परेषां गुणानां कथनैः स
हरज्यापयंतः कथयंतः स्वान् गुणान् स्वयं न च दंति परेषां गुणानुवादाः कियं ते तेरेव प्रसंगे

यः प्रीणयेत्स्फचरितैः पितरं स पुत्रो यद्गुरुरेव हितमिच्छति तत्कलत्र
म् तन्मित्रमापदि स्फुरयेत्समक्रियं यदेतन्नयं जगति पुण्यकृतो
लभंते ६८ नम्रत्वेनोन्नमंतः परगुणकथनैः स्वान् गुणान् रज्यापयं
तः स्वार्थान् संपादयंतो वितत पृथु महारंभयत्नाः परार्थे

न एतेषां गुणानुवर्णनं क्रियते इति कृत्वा स्वार्थान् संपादयंतः परस्वार्थैर्वितता विस्तृताः पृथक्
महांत आरंभाः कर्माणि येषां तान् दुर्जनान् क्षांत्यैव क्षमया एवं दूषयंतः एवं संतः आश्चर्येण

सहवर्षाः श्रेष्ठाः जगति बहुमतामान्याः कस्यन अभ्यर्चनीयाः पूज्या भवन्ति एवंभूताः

क्षांत्यैवाक्षेपरुक्षाक्षरसुरवरमुखान्दुर्जनान्दूषयन्तः संतः साश्चर्यवर्षाज
गतिबहुमताः कस्यनाभ्यर्चनीयाः ६९ इति सुजनप्रशंसा भवन्ति नम्रा
स्तरवः फलोद्गमैर्नवांबुभिर्भूरिविलंबिनो घनाः अनुद्धताः सत्पुरुषाः समृ-
द्धिभिः स्वभाव एवैष परोपकारिणाम् ७० श्रोत्रं श्रुतेर्नैव नुकुण्डलेन दानेन
पाणिर्न तु कंकणेन विभ्रातिकायः करुणापराणां परोपकारैर्न तु चंदनेन ७१

संतः पूज्याः ६९   ७०   ७१   श्रीमत् दत्तात्रेय महाराजाय नमः   ६९   ७१

७२ पद्माकरेति पद्माकरं सूर्यविकाशिकमलानां समुदायं दिनकरो विकचं विकसितं करोति तथैव चंद्रः रात्रिविकासिकैरवचक्रवालं पद्मसमुदायं विकसितं करोति एवंज

पापान्निवारयति योजयते हिताय गुह्यं च गूहति गुणान् प्रकटीकरोति आ

पद्मं तं च न जहाति ददाति काले समिन्नलक्षणापिदं प्रवदंति संतः ७२

पद्माकरं दिनकरो विकचीकरोति चंद्रो विकाशयति कैरवचक्रवालम् नाभ्य

र्थितो जलधरोऽपि जलं ददाति संतः स्वयं परहिताभिहिताभियोगाः ७३

लधरो मेघः न प्रार्थितः स न जलं ददाति किमर्थं कुर्वेति तर्हि संतः स्वयं परहिते सकृताभियोगाः अप्रार्थिताः संतः स्वयं परहितं कुर्वेति तेषां स्वभावः ७३

स्वार्थपरित्यज्य परार्थघटकाः परकार्यं कुर्वन्ति ते सत्पुरुषाः स्वार्थस्याविरोधेन आदौ स्वकार्यं कृत्वा पश्चात् परकार्यं कुर्वन्ति ते सामान्याः मध्यमाः ये स्वार्थाय परहितं निघ्नन्ति ते अभीमानु

एके सत्पुरुषाः परार्थघटकाः स्वार्थपरित्यज्य ये सामान्यास्तु परार्थमुद्यमभूतः स्वार्थाविरोधेन ये ते भीमानुपराक्षसाः परहितं स्वार्थाय निघ्नन्ति ये ये निघ्नन्ति निरर्थकं परहितं ते केन जानीमहे ७४

षेष्टराक्षसाः कनिष्ठाः तुष्टनः इति निश्चयेन ये निरर्थकं परहितं निघ्नन्ति ते केन जानीमहे-
तेषां लक्षणं न ज्ञायते ७४

पुरापूर्वक्षीरेण दुग्धेन आत्मगताय उदकाय अखिलाः सर्वे गुणाः हि निश्चयेन दत्ताः अतः
उभयोर्मैत्रीजाता तदनंतरं तेन पयसा उदके क्षीरे दुग्धे तापम वेक्ष्य दृष्ट्वा आत्मा स्वदेहः कृ
शानो हुतः दुग्धेन मे अंतर्गतं जलं ज्वलति तदनंतरं स्वमित्रेण जलेन पदर्थे आत्मा कृशानो हुतः

क्षीरेणात्मगतो दकाय हि गुणा दत्ताः पुरा ते खिलाः क्षीरे तापम वेक्ष्य तेन प
यसा ह्यात्मा कृशानो हुतः गंतुं पावकमुन्मना स्तदभवत् दृष्ट्वा तु मित्राय
दं युक्तं तेन जलेन शाम्यति सतां मैत्री पुनस्तीव्रशी ७५ तर्हि अहमपि पतिष्या

मीति बुद्ध्या मित्राय दं दृष्ट्वा तत्क्षीरं पावकं गंतुं उन्मनाः उत्कण्ठितमभवत् पुनरपि तत्क्षीरं जले
न प्रोक्षितं तच्छाम्यति एतद्युक्तमुचितं अतः सतां मैत्री गुणास्मादृशा एव ७५ ६

अहो इत्याश्चर्ये सिंधोः समुद्रस्य वपुः विततं विस्तृतमूर्जितं महद्भारं सहते तत्कथम्
इतः एकतः केशवः स्वपतिनिद्रां करोति इतः एकतः तदीयद्विषां केशववैरिणां अक्षराणां कुलं

इतः स्वपतिकेशवः कुलमितस्तदीयद्विषामितश्च शरणार्थिनः शिरवैरिणां गणाः
शेरते इतोपिव डवानलः सह समस्तसंवर्त्तकैरहो विततमूर्जितं भारं सहं च सि
धोर्वपुः ७६ नृणां छिन्धि भज क्षमां जहि मदपापे रतिं मा कथाः सत्यं ब्रूत नु याहि
साधु पदवीं सेवस्व विद्वज्जनं मान्यान्मानय विद्विषोऽप्यनुनय प्रख्यापय स्वानुगु
णान्कीर्तिपालय दुःखिते कुरु दया मेतत्सतां लक्षणं ७७ शैते एकतः शरणागताः शिरवै

रिणाः पर्वताः पक्षिणाश्च शेरते एकतः समस्तसंवर्त्तकैः सह वडवानलः शैते एवं विलक्षणरूपं परस्य भारं सहं
वपुरिति आश्चर्यं ७६ ७७

भ. नि.
२५

७८ किंतेनेति किंतेन हेमगिरिणा मेरुणारजताद्रिणा हिमालयेन वा अस्य आश्रिता स्तरवः
तरव एव भवन्ति न तु आत्मसदृशाः स्रवर्णरौप्यरूपाः कृता अतस्तैः किं प्रयोजनं मृतस्मान्मलया

मनसि वचसि काये पुण्यपीयूषपूर्णास्त्रिभुवनसुपकारश्रेणिभिः प्रीणयं
तः परगुणपरमाणून् पर्वतीकृत्य नित्यं निजहृदि विकसन्तः संति संतः कि
यन्तः ७८ किंतेन हेमगिरिणारजताद्रिणा वा यत्र आश्रिताश्च तरवस्तारवस्त
एव मन्यामहे मलयमेव यदाश्रयेण कंकोलनिंबकुटजा अपि चंदनाः स्युः

७९ द्विंबहुमन्यमानं मन्यामहे अस्य आश्रिताः कंकोलनिंबकुटजा दृक्षाः अपि चंद
नाः स्युः चंदना एव भवन्ति इति परोपकारः ७९

श.
१

२५

अथ धैर्यप्रशंसा रत्नैर्महार्हैस्तु तेषु न देवानभोजिरेभीमविषेणभीतिम्
 सुधांविनानप्रययुर्विरामंननिश्चितार्थाद्विरमंतिधीराः ८० क्वचिद्रूपौशय्या
 क्वचिदपिचपर्यंकशयनंक्वचिच्छास्माहारः क्वचिदपिचशाल्योदनरुचिः क्व
 चित्कंथाधारीक्वचिदपिचदिव्यांबरधरोमनस्वीकार्यार्थीनगणयतिदुःखंन
 चस्रखम् ८१ ऐश्वर्यस्यविभूषणंसृजनताशौर्यस्यवाक् संयमोत्तानस्यो
 पशमःश्रुतस्यविनयोवित्तस्यपात्रेव्ययः अक्रोधस्तपसःक्षमाप्रभवितु
 र्धर्मस्यनिर्वाजतासर्वेषामपि सर्वकारणमिदंशीलंपरंभूषणम् ८२

८०

८१

८२

८३

८४

८५

८६

८७

भ.नी.
२६

८३ भग्नाशोति कश्चित्सर्पः गारुडिनाधृतः करंडमध्ये निक्षिप्तः तस्य स्थितिं वदति कथं
भूतस्य सर्पस्य भग्नाशस्य अहमस्मान्न मोक्षयिष्ये इति आशा भग्नायस्य पुनः करंडपीडित
तनोः पुनः क्षुधया म्लानेन्द्रियस्य एवं जाते सति दैववशात्केनचित् आसुना तत्रागत्य तत्करं

निंदंतु नीतिनिपुणायादिवास्तुवंतु लक्ष्मीः समाविशतु गच्छतु वायथेष्टम्
अद्यैव वामरणमस्तु युगांतरे वा न्याय्यात्यथः प्रविचलंति पदं न धीराः ८३ भ
ग्नाशस्य करंडपीडिततनो म्लानेन्द्रियस्य क्षुधा कृत्वा सपुर्विवरं स्वयं निप
तितो नक्तं पुरखे भोगिनः

इस्य विवरं छिद्रं कृत्वा नक्तं रात्रौ अंतः प्रविष्टः सन् भोगि
नो पुरखे पतितः पश्चान्नस्य आरवोः पिशितेन ससर्पैः तृप्तः तेनैव छिद्रमार्गेण बहिर्गताः अतः

श.

१

२६

भोजनाः यूयं स्वस्थास्तिष्ठतदैवमदृष्टमेव नृणां वृद्धौ क्षये च कारणमस्ति उद्योगं त्यजंतु अहं

तृप्तस्तप्तिशितेन सत्वरमसौ ते नैव यातः पथा लोकाः पश्यतदैवमेव हि नृणां
वृद्धौ क्षये कारणम् ८४ पातितोपिकरा धातैरुत्पन्नस्येव कंदुकः प्रायेण
साधुवृत्तानामास्थायिन्यो विपत्तयः ८५ आलस्यं हि मनुष्याणां शरीर-
स्थो मद्भानुरिषुः नास्त्युद्यमसमो बंधुः कुर्वाणो नावसीदति ८६ छिन्नो
पिरो हिततरुः क्षीणोऽप्युपपुते लोके इति विमृशंतः संतः संतप्यंते न-
विमुक्ता लोके ८७ इति धैर्यं प्रशंसा समाप्ता

एवशात् यद्भविष्यति तद्भविष्यति ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९०

प्र. नी.
२७

अथ देवप्रशंसा नेतायस्य बृहस्पतिः प्रहरणं वज्रं सराः सैनिकाः सर्गो
 दुर्गमविग्रहः किल हरेरैरावतो वारपाः इत्येभ्यर्चयन् बलान्वितोऽपि बलिभिर्भ
 ग्नैः परैः संगरे तद्व्यक्तं चरमेव देवशरणं धिक्कुधिग्वृथायोरुषम् ८८ क
 म्पयन्तं फलं पुंसां बुद्धिः कर्मानुसारिणी तथापि संधिया भाज्यं सविचा
 र्यैव कुर्वता ८९ खल्वातो दिवसे श्वरस्य किरणैः संतापितो मस्तके वांछन्
 देशमना तपं विधिवशात्तालस्थ मूलंगतः तन्नाथस्य महाफलेन पत-
 ता भग्नं सशब्दं शिरः प्रायोगच्छति यत्र भाग्यरहितस्तत्रैव यांत्यापदः

८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९

श.
१

२७

९१ सृजतीति ब्रह्मातावत्प्रथममशेषगुणाकरं सर्वगुणानामुत्पत्तिस्थलं भुवः अलंकरणमलं

शशिदिवाकरयोर्ग्रहपीडनंगजभुजंगमयोरपि बंधनम् मतिमतांच विलोभ्य
दरिद्रतां विधिरहो बलवानिति मे मतिः ९१ सृजतितावदशेषगुणाकरं पुरुषर

त्नमलंकरणं भवः तदपि तत्क्षणभांगिकरोति चेदहह कष्टमपंडितताविधेः

९२ पञ्चनैव यदा करीरा विटपे दोषो वसंतस्य किं नो लूकोप्यव लोकते यदि दिवा
सूर्यस्य किं दूषणम् धारानैव पतंति चातकमुखे मेघस्य किं दूषणं यत्सूर्ये विधि

नोललाटालिखितं तन्मार्जितुं कः क्षमः ९३ इति देवप्रशंसा समाप्ता कारणत्वाद्

शंपुरुषरत्नं सृजति तदपि पुरुषरत्नं क्षणभांगिकरोति चेत् अहह इति खेदे कष्टं यथा स्यात् तथा इयं विधे

ब्रह्मण अपंडितता अज्ञानं ९२ ९३

यासेति यासाल्कियाखलानपिसाधून्करोति पूर्वान् विदुषः करोति द्वेषिणोहितान्करोति
 हालाहलं अमृतं परोक्षं प्रत्यक्षं करोति तां साल्कियां भगवतीं आराधय यदि वांछितं फलं भोक्तु-
 मिच्छसि हे साधो विपुलेषु गुणेषु व्यसनैः प्रीतिभिः आस्थां वृथामाकृताः साल्कियां विना कैव

यासाधूंश्च खलान्करोति विदुषो पूर्वान् हितान्द्वेषिणः प्रत्यक्षं पुरुते परोक्षं ममृ-
 तं हालाहलं तत्क्षणान् तामाराधय साल्कियां भगवतीं भोक्तुं फलं वांछितं हे साधो
 व्यसनैर्गुणेषु विपुलेष्व्वास्थां वृथामाकृताः १८ लैर्गुणैर्न किंचित्फलं अथवा विपरीतं अ-

स्मिन् मोहाब्धौ गुणेषु आस्थां वृथामाकृत्यामाकुरु साल्कियां भगवतीं आराधय साल्कियां विना असिपु-
 रीफलं न भवति कथं भूतां साल्कियां यासाधून् खलान् विदुषो पूर्वान् हितान्द्वेषिणः अमृतं हालाहलं पुरुते
 १८

गुणोति गुणवत् गुणैर्युतं अथवा गुणवत्कार्यैर्कुर्वता कर्तुं पिच्छतापंडितेन विवेकिना आदौ पूर्व
मेव यत्नतः प्रयत्नात् तस्य कार्यस्य अकार्यस्य परिणतिः शान्तः अवधार्या विचारणीया कर्तुं श
क्यं प्राप्ता शक्तं इति आदौ विचारकर्तव्यं अन्यथा अतिरभसेन सहसा कृतानां कर्मणां विपाकः

गुणवद् गुणवद्वा कुर्वता कार्यमादौ परिणतिरवधार्या यत्नतः पंडितेन
अतिरभसकृतानां कर्मणां माविपत्तेर्भवति हृदयदाहीशल्यतुल्यो विपा
कः ९९ स्थाल्यां वैदूर्यमय्यां पचति चलश्च न चंदनैरिंधनाद्यैः सौवर्णैर्लंगला
यैर्विलसति वस्तुधौ कर्म तूलस्य हेतोः

शान्तः फलं प्राविपत्तेः मरणाय यतं हृदयदा
हीशल्यतुल्यो भवति ९९ मनुजो मनुष्या इमां कर्मभूमिं प्राप्य यस्तपः स्वधर्मनिष्ठां संक्रियान्

मन्त्री

३०

चरतिसमं दभाग्यः स्वाहितं न जानाति अत्र दृष्टान्तः यथा वैडूर्यमय्यां रत्नखचितायां सुवर्णस्थाल्यां लशुनं चंदनकाष्ठैः पचति पाकं करोति यथा सुवर्णमयैः लांगलाग्रैः हलाग्रैः वसुधां पृथ्वीं विलरवाति भूमिं शङ्कां करोति किमर्थं अर्कतूलस्य हेतोः अर्कदृक्षाणां रोपणार्थं कर्पूरखंडान्

श

१

छित्वा कर्पूरखंडान् दृष्टिं मिह कुरुते कोद्रवाणां समं तात् प्राप्ये मां कर्म
भूमिं न चरति मनुजो यस्तयो मंदभाग्यः १००

कर्पूरदृक्षान् छित्वा तत्र समं तात् कोद्रवाणां दृष्टिं रोपणं कुरुते तथा इमां भूमिं प्राप्य तपस्तप्त्वा विषयभोगान् भुंक्ते १००

३०

छ

छ

छ

छ

अंभसिमज्जतु मेरुशिखरं यातु आहवे युद्धेशभून्जयतु वाणिज्यं कृषिसेवनादिसकला
विद्याः कलाश्च शिष्यतु अभ्यासं करोतु विपुलं पुष्कलं आकाशं यातु गच्छतु रवगवत्पक्षिवत्

मज्जतुं भसियातु मेरुशिखरं शभून्जयिवाहवे वाणिज्यं कृषिसेव
नादिसकला विद्याः कलाः शिष्यतु आकाशं विपुलं प्रयातु रवगवत्पक्षि
त्वाप्रयत्नो महान् भाव्यं भवतीह कर्मवशातो भाव्यस्य नाशः कुतः १०१

एतादृशं नानाविधं परं उत्कृष्टं प्रयत्नं कृत्वापि इह लोके कर्मवशातः यन् भाव्यं तन्न भवति भ-
वितव्यं भवत्येव भाव्यस्य नाशः कुतः प्रयत्नं विनापि भवति १०१

भ. नी.
३१

भीमंवनमिति यस्यनरस्यपूर्वस्कृतंविपुलंपुष्कलंभवति तस्यभीमंवनंप्रधानंश्रेष्ठंपुरंभ
वति सर्वोजनःदुर्जनाअपिस्नज्जनतांयाति कृत्स्नासमग्राभूः संतः उत्तमाः निधयोरत्नाविचरते
पूर्णाभवति १०२ इतिकर्मप्रशंसा लाभः कःगुणिसंगमः अस्करवकिं प्राप्तात्इत-

श.
१

भीमंवनंभवतितस्यपुरंप्रधानंसर्वोजनःस्नज्जनतामुपयातितस्य कृत्स्ना
चभूर्भवतिसनिधिरत्नपूर्णायस्यास्तिपूर्वस्कृतंविपुलंनरस्य१०३ अथ
प्रत्यंतरेश्लोकाः कोलाभोगुणिसंगमः किमस्करवप्राप्तेतरःसंगतिःकाहा
निःसमयच्युतिर्निपुणताकाधर्मतत्वेरतिः
रामूर्वास्तैः सहसंगतिः हानिः कासमय
च्युतिः यास्मिन्समयेयत् अवश्यं कर्तव्यमेवतन्नकृतंसमयोगतः सैवहानिः निपुणतासात्तृनाका

३१

याधर्मतत्त्वेरतिः प्रीतिः श्रूरः कः विजितानि इंद्रियाण्येन असौ प्रियतमाकायानुव्रतापतिव्रताधनं
किं विद्यासुरवं किम् अप्रवासगमनं राज्यं किं आज्ञाफलं यथाज्ञाया सर्वशभांशुभं भवति सामर्थ्येन

कः शूरो विजितेन्द्रियः प्रियतमाकायानुव्रताकिंधनं विद्या किं सुखमप्रवासगमनं रा-
ज्यं किं याज्ञाफलम् १०३ मालतीकुसुमस्येव द्वे गती ह मनस्विनः मूर्ध्नि वा सर्वलो-
कस्य शीर्यते वन एव वा १०४ अप्रियवचनदरिद्रैः प्रियवचनाढ्यैः स्वदारपरितुष्टैः
परपरिवादनिवृत्तैः क्वचित्क्वचिन्मंडितावस्तुधा १०५ देवराज्यं १०३ १०४

अप्रियवचनदरिद्रैः अप्रियवचनेषु दरिद्रास्तैः प्रियवचनेषु आढ्याः संपन्नास्तैः स्वदारेषु परि-
तुष्टैः परापवादात्परनिन्दयानिवृत्ता एवमादिभिर्गुणैर्युक्तैः पुरुषैः क्वचित्क्वचिस्थले वसुधा मंडिता शो-
भायमाना १०५

कदर्थितस्य कष्टं प्रामस्य धैर्येणैव तन्निर्वर्तनं यस्य तस्य धैर्यगुणः प्रमादुर्नाशं प्रपयितुं केनापि न श-

कदर्थितस्यापि हि धैर्यवृत्तेर्न शक्यते धैर्यगुणः प्रमादुर्गम् अधोमुखस्या
पि कृतस्य वन्देर्नाधः शिखायाति कदाचिदेव १०६ कांता कदास विशिखानद
हंति यस्य चित्तं निर्दहति कोपकृशानुतापः कर्षेति भूरि विषयाश्च न लो-
भपाशैर्लोकत्रयं जयति कृत्स्नमिदं सधीरः १०७ एकेनापि हि शूरेण पा-
दाक्रान्तं महीतलम् क्रियते भास्करेणैव परिस्फुरति तेजसा १०८

स्यते अत्र दृष्टान्तः अधोमुखकृतस्य वन्देः शिखा कदाचित् अपि अधो न याति १०६ १०७ १०८

१०९ सत्यमेवव्रतंतदेवव्यसनंयेषांतेप्रतिज्ञानत्यजंतिपुनरन्यांनकुर्वंतिकथंभूतांप्रतिज्ञांलज्जा-
याः येगुणास्तेषामोघः समुदायस्तस्यजननीपुनःकथंभूतांसांसकीयांजननीमिवभत्यंतशब्द-

वन्हिस्तस्यजलायतेजलनिधिःकुल्यायतेतत्क्षणात्मेरुःस्वल्पशिलायते
मृगपतिःसद्यःकुरंगायते व्यालोमाल्यगुणायतेविषरसःपीयूषचर्या
यतेयस्यांगेरिविलोकवल्लभतमंशीलंसमुन्मीलति १०९ लज्जागुणौ-
घजननीजननीमिवस्वामत्यंतशब्दहृदयामनुवर्तमानां तैजासिनःसुख-
मसूनपिसंत्यजंति सत्यव्रतव्यसनिनोनपुनःप्रतिज्ञां ११०

हृदयामनुवर्तमानामकुत्सेति अतस्तेजासिनःस्वखमसून्माणानपित्यजंति ११० माघशु. ४ गुरु.

इति भर्तृहरि कृत नीति शतक समाप्तं.

